

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บข้อมูลแบบเชิงปริมาณ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษาดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนที่กำลัง ศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 6,956 คน โดยมีการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีคำนวณจากสูตรของแดเนียล (Daniel, 1995 อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2551 : 113) โดยใช้ความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 คำนวณได้ดังนี้

$$n = \frac{NZ_{\alpha/2}^2 P(1-P)}{(N-1)D^2 + Z_{\alpha/2}^2 P(1-P)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรเป้าหมาย 6,956 คน

$Z_{\alpha/2}$ = ค่ามาตรฐานใต้โค้งปกติ เท่ากับ 1.96

P = ค่าสัดส่วนของตัวแปรที่ต้องการประมาณค่าเท่ากับ 10%

d = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดในการประมาณค่าสัดส่วน เท่ากับ 0.05

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{(6,956)(1.96)^2(0.1)(1-0.1)}{(6,956-1)(0.05)+(1.96)^2(0.1)(1-0.1)} \\ &= 409 \text{ คน} \end{aligned}$$

2) เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าในการศึกษา

2.1) เป็นเด็กนักเรียนเพศหญิงและเพศชายที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2) อาศัยอยู่ครอบครัวเดียวกับบิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครองที่ไม่ใช่บิดามารดา อย่างน้อย

6 เดือน

2.3) บิดามารดาหรือผู้ปกครองยินยอมให้เด็กเข้าร่วมในการศึกษานี้

2.4) นักเรียนสมัครใจและยินดีเข้าร่วมในการศึกษา

3) วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ดังนี้

3.1) เลือกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร จากทั้งหมด 53 โรงเรียน ที่มีลักษณะทางกายภาพและพัฒนาการตามวัยที่ คล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นวัยรุ่นรวมทั้งมีจำนวนประชากรเกินจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ คำนวณได้ตามขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ คือ 409 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ร้อยละ 25 ได้โรงเรียน 13 โรงเรียน จากนั้นสุ่มโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย 1 โรงเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวนนักเรียน 553 คน

3.2) เลือกนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Random Sampling) ต้องการนักเรียนไม่น้อยกว่า 409 คน

3.3) นำรายชื่อจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 553 คน

3.4) ทำการคำนวณหาช่วงของการสุ่มโดยให้ได้กลุ่มตัวอย่างมากกว่าหรือเท่ากับ 409 คน โดยหาช่วงของการสุ่ม (Sampling Interval-i) จากสูตร

$$\text{ช่วงของการสุ่ม (i)} = \frac{N}{n}$$

เมื่อ i = ช่วงของการสุ่ม

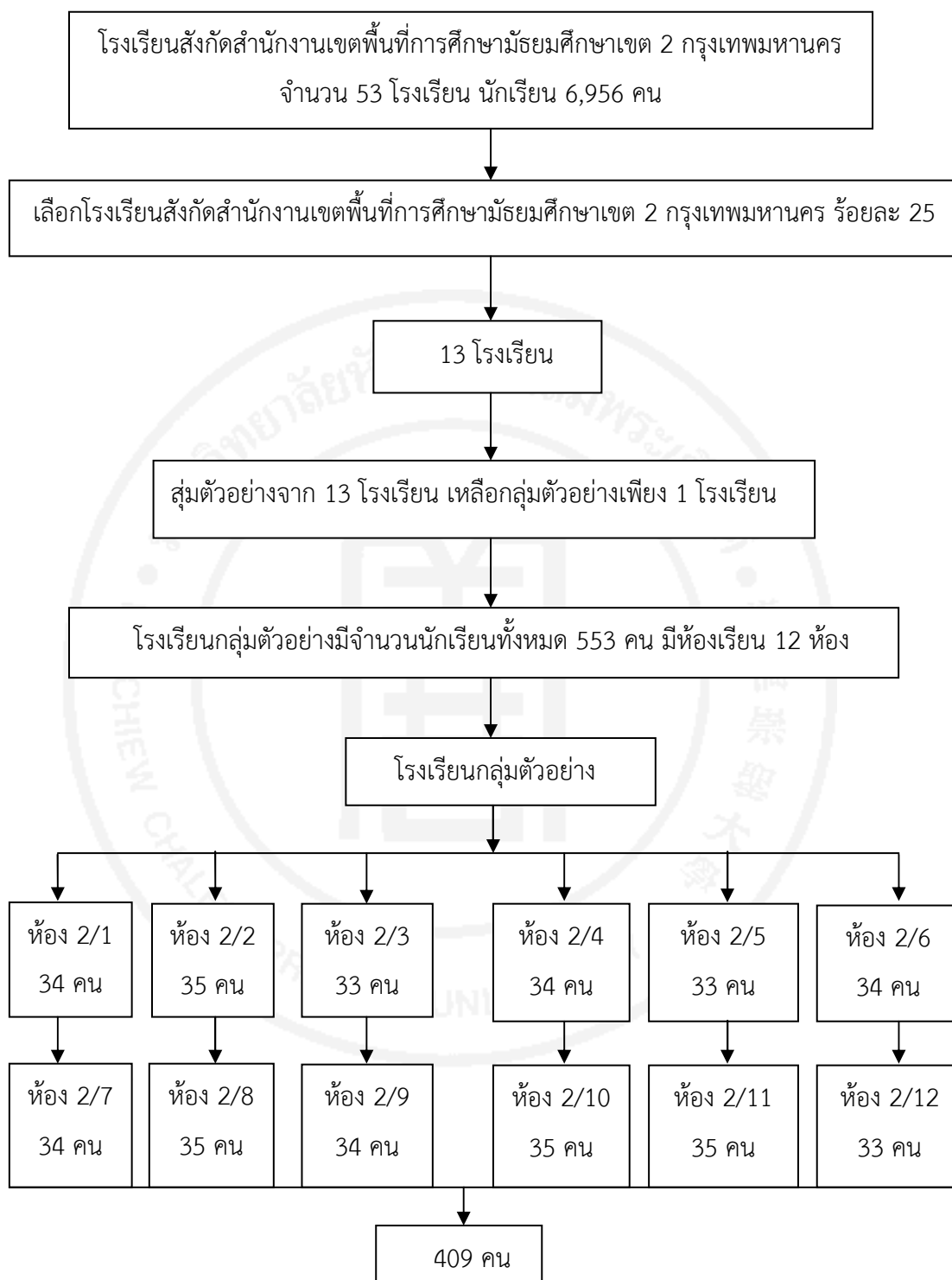
N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

จากการคำนวณจะได้ค่าช่วงของการสุ่ม (Sampling Interval) เท่ากับ 1

4) สุ่มหน่วยเริ่มต้นโดยเริ่มจากนักเรียนที่มีรายชื่อของชั้นปีที่ 2 เรียงลำดับจากหมายเลขที่ 1 และสุ่มหน่วยต่อไปโดยให้ช่วงของการสุ่ม (i) ห่างกันเท่ากับ 1 ดังนั้นหน่วยต่อไป คือ หมายเลขที่ 2 ทำอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ จนครบจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ เท่ากับ 409 คน ดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยนำเข้าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ อายุ เพศ ผลเฉลี่ยการศึกษา การอาศัยอยู่กับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากพ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเป็นช่องทางที่นักเรียนได้รับข้อมูล จากสื่อที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เช่น ข้อความและคลิปวิดีโอโป๊ เป็นต้น ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม ชุดนี้โดยดัดแปลงจากแบบสอบถามของ อรุษา จันทรวีรุจ (2544) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ

ลักษณะของข้อคำถามมี 4 ตัวเลือก ลักษณะคำตอบเป็นมาตราประมาณค่าของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ให้ผู้ตอบเลือกเพียง 1 ตัวเลือก โดยมีความหมายดังนี้

ได้รับเป็นประจำ หมายถึง ผู้ตอบได้รับมากกว่า 4 ครั้ง/เดือน

ได้รับบ่อยครั้ง หมายถึง ผู้ตอบได้รับ 3 – 4 ครั้ง/เดือน

ได้รับเป็นบางครั้ง หมายถึง ผู้ตอบได้รับ 1 – 2 ครั้ง/เดือน

ไม่เคยได้รับเลย หมายถึง ผู้ตอบไม่เคยได้รับเลยสักครั้ง

เกณฑ์การให้คะแนน

ได้รับเป็นประจำ 4 คะแนน

ได้รับบ่อยครั้ง 3 คะแนน

ได้รับเป็นบางครั้ง 2 คะแนน

ไม่เคยได้รับเลย 1 คะแนน

การแปลผลคะแนน ค่าคะแนนสูงสุดแสดงทิศทางพฤติกรรมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศด้านนั้นสูง ค่าคะแนนต่ำแสดงทิศทางพฤติกรรมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศด้านนั้นต่ำ โดยใช้คะแนนสูงสุดลบ ด้วยคะแนนต่ำสุด/จำนวนชั้น (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2550 : 208) แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนระดับ 19 – 24 คะแนน หมายถึง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศสูง

คะแนนระดับ 13 – 18 คะแนน หมายถึง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศปานกลาง

คะแนนระดับ 6 – 12 คะแนน หมายถึง การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศต่ำ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเรื่องการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว ดัดแปลงมาจากแบบสอบถาม การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศจากบิดามารดาของ ญัฐพร สายพันธ์ (2546) ลักษณะของข้อคำถามมี 4 ตัวเลือก ลักษณะคำตอบเป็นมาตราประมาณค่าของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) 4 ระดับ ให้ผู้ตอบเลือกเพียง 1 ตัวเลือก โดยมีความหมายดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	คุยมากกว่า 4 ครั้ง/เดือน
บ่อยครั้ง	หมายถึง	คุย 3 – 4 ครั้ง/เดือน
บางครั้ง	หมายถึง	คุย 1 – 2 ครั้ง/เดือน
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ไม่เคยคุยเลย

เกณฑ์การให้คะแนน

เป็นประจำ	4 คะแนน
บ่อยครั้ง	3 คะแนน
บางครั้ง	2 คะแนน
ไม่เคยเลย	1 คะแนน

การแปลผลคะแนน แบ่งระดับคะแนน โดยใช้คะแนนสูงสุดลบด้วยคะแนนต่ำสุด/จำนวนชั้น (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2550 : 208) แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนระดับ 38 – 48 คะแนน หมายถึง การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับมาก

คะแนนระดับ 25 – 37 คะแนน หมายถึง การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับปานกลาง

คะแนนระดับ 12 – 24 คะแนน หมายถึง การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวระดับต่ำ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครอง ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามของ คณานิตย์ แสงหิรัญ (2552) ลักษณะของข้อคำถามมี 3 ตัวเลือก ลักษณะคำตอบเป็นมาตราประมาณค่าของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) 3 ระดับ ให้ผู้ตอบเลือกเพียง 1 ตัวเลือก โดยมีความหมายดังนี้

ใช่	หมายถึง	ข้อคำถามตรงกับความจริงหรือทำทุกครั้ง
ไม่เสมอไป	หมายถึง	ข้อคำถามตรงกับความจริงบางส่วนหรือทำเป็นบางครั้ง
ไม่ใช่	หมายถึง	ข้อคำถามไม่ตรงกับความจริงหรือไม่เคยทำ

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความบวก	ข้อความลบ
ใช่	3	2
ไม่เสมอไป	2	3
ไม่ใช่	1	1

การแปลผลคะแนนแบ่งระดับคะแนนโดยใช้คะแนนสูงสุดลบด้วยคะแนนต่ำสุด/จำนวนชั้น (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2550 : 208) แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนระดับ 23-30 คะแนน หมายถึง การควบคุมของผู้ปกครองสูง

คะแนนระดับ 17-22 คะแนน หมายถึง การควบคุมของผู้ปกครองปานกลาง

คะแนนระดับ 10-16 คะแนน หมายถึง การควบคุมของผู้ปกครองน้อย

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ ใช้แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสอบถามของ พนอวดี จันทนา (2547) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

1. การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์
2. การแต่งงานสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงเชิงคู่สาว
3. การเที่ยวสถานเริงรมย์
4. การเปิดรับสื่อที่กระตุ้นอารมณ์เพศ ได้แก่ การอ่านสื่อที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ การดูสื่อ

ทางวีดิทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ตที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

ลักษณะของข้อคำถามมี 4 ตัวเลือก ลักษณะคำตอบเป็นมาตรฐานค่าของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) 3 ระดับ ให้ผู้ตอบเลือกเพียง 1 ตัวเลือก โดยมีความหมายดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	หมายถึง ผู้ตอบปฏิบัติพฤติกรรมนั้นมากกว่า 4 ครั้ง/เดือน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	หมายถึง ผู้ตอบปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 3 - 4 ครั้ง/เดือน
ปฏิบัติบางครั้ง	หมายถึง ผู้ตอบปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 1 - 2 ครั้ง/เดือน
ไม่เคยปฏิบัติเลย	หมายถึง ผู้ตอบไม่เคยปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเลยสักครั้ง

เกณฑ์การให้คะแนน ประกอบด้วยข้อความที่มีลักษณะ ดังนี้

ไม่เคยปฏิบัติ	4 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	3 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	2 คะแนน
ปฏิบัติเป็นประจำ	1 คะแนน

การแปลผลคะแนน แบ่งระดับคะแนน โดยใช้คะแนนสูงสุดลดด้วยคะแนนต่ำสุด/จำนวนชั้น (พิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2550 : 208) แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนระดับ 44-56 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ
 คะแนนระดับ 29-43 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
 คะแนนระดับ 14-28 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้รับการตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) การหาความเที่ยงตรง (Content Validity)

1.1) ศึกษาค้นคว้า เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดขอบเขตของเนื้อหาที่ใช้สร้างแบบสอบถาม ตัวแปรที่เกี่ยวข้องตามกรอบแนวคิดการวิจัย ตลอดจนคำแนะนำจากคณาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

1.2) สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

1.3) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วมาหาความสอดคล้อง (IOC) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหาพิจารณาเป็นรายข้อว่าแต่ละข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับลักษณะกลุ่มพฤติกรรมหรือไม่ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538) แล้วให้คะแนนแต่ละข้อคำถาม ดังนี้

ให้ 1 คะแนน หมายความว่า มั่นใจว่าข้อคำถามนี้เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องวัดได้

ให้ 0 คะแนน หมายความว่า ไม่มั่นใจว่าข้อคำถามนี้เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องวัดได้

ให้ -1 คะแนน หมายความว่า มั่นใจว่าข้อคำถามนี้ไม่เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่ต้องวัด

หลังจากนั้นปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2) การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

โดยการนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและได้รับการแก้ไขปรับปรุงไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิลา นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศเท่ากับ .73 การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวเท่ากับ .76 การควบคุมกำกับติดตามของผู้ปกครองเท่ากับ .71 และพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ .82

3.4 การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้รับการอนุมัติจาก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่ มฉก. 0104/879 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2557 ที่ได้ตระหนักถึงสิทธิส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างว่ามีสิทธิที่จะตอบหรือปฏิเสธการตอบแบบสอบถาม สมัยครใจและยินดีเข้าร่วมในการวิจัย และบิดามารดา หรือผู้ปกครองยินยอมให้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่อยู่ในความดูแลเข้าร่วมในการวิจัยไม่ว่าจะช่วงเวลาใดของการตอบแบบสอบถาม และคำตอบในแบบสอบถามทั้งหมดจะไม่มีเปิดเผยให้เกิดผลเสียหายทั้งในเรื่องผลการเรียนและเรื่องส่วนตัว การนำเสนอข้อมูลจะนำเสนอในภาพรวมของกลุ่มประชากร และข้อมูลที่ได้จะใช้ประโยชน์เฉพาะการวิจัยเท่านั้น

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) เมื่อได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตามหนังสือรับรองที่ มฉก. 0104/879 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2557 แล้วนำหนังสือขออนุญาตดำเนินการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนที่ถูกคัดเลือกเข้ามาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2) ชี้แจงโครงร่างวิทยานิพนธ์ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เมื่อผู้อำนวยการโรงเรียนอนุญาตแล้ว ขอความร่วมมือจากอาจารย์ฝ่ายปกครอง และอาจารย์ประจำชั้น เพื่อทำการเก็บแบบสอบถาม

3) ทำหนังสือขออนุญาตผู้ปกครอง โดยให้นักเรียนนำไปให้ผู้ปกครองอ่านคำชี้แจงในการทำวิจัยครั้งนี้และเซ็นอนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมวิจัยและ ในวันรุ่งขึ้นให้นักเรียนนำมาส่งที่อาจารย์ประจำชั้นในแต่ละห้อง

4) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเขตการศึกษาที่ 2 กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยใช้ระยะเวลาการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 8 ถึงวันที่ 25 มกราคม 2558 ก่อนทำการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมครั้งนี้ และเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างสอบถามด้วยตนเอง จากนั้นจึงเริ่มแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยใช้เวลาประมาณ 10 – 20 นาที ก่อนส่งคืนและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมด แล้วนำกลับมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลตรวจให้คะแนน และลงรหัส โดยกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมสำเร็จรูปซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาในการวิเคราะห์ โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1.1) ข้อมูลด้านลักษณะประชากรวิเคราะห์ด้วยสถิติ ความถี่ และร้อยละ

1.2) ลักษณะของปัจจัยนำ ได้แก่ อายุ เพศ ผลเฉลี่ยวการศึกษา การอาศัยอยู่กับบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์เพศ ปัจจัยเสริม ได้แก่ การสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัว การควบคุมติดตามกำกับของผู้ปกครอง และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) สถิติวิเคราะห์ (Analytical Statistics)

2.1 ทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)